

Doron Kuipers en Nadir Westland: een gouden koppel

In ieder geval één strik winnen, met dat doel ging Doron Kuipers afgelopen juli naar het Italiaanse Pratoni del Vivaro voor zijn eerste Europese Kampioenschappen voor Pony's. Met zijn Nucari-zoon Nadir Westland slaagde hij daar direct in de kwalificaties al in. Maar het feest moest nog beginnen. Het jonge Zuid-Hollandse talent werd in de individuele finale tweede en speelde twee dagen later een belangrijke rol in de landenwedstrijd, die door Nederland werd gewonnen. Geen verrassende prestatie voor iedereen die de loopbaan van het gouden koppel Doron-Nadir heeft gevolgd. Des te opmerkelijker is het feit dat twaalfjarige Nadir Westland de eerste negen jaar van zijn leven als huis-tuin-en-keuken pony sleet.

Doron Kuipers komt uit een sportief gezin. Vader Cor volleybalde, moeder Liliane speelde korfbal op hoog niveau. Ook de kinderen beoefenden allerlei sporten, maar Doron en zijn oudere zussen Kristy, Yari en Bente kozen voor de pony's en paarden. Met succes. Alleen Yari haalde het hoogste niveau bij de pony's, het EK, niet. Haar grootste talent ligt bij het voetbal. Een ernstige blessure heeft haar weg naar het Nederlandse elftal geblokkeerd. Kristy en Bente namen beiden twee maal deel aan het EK, in de discipline samengesteld. Doron vertelt: "Ik ben mee geweest naar de EK's met mijn zussen, maar ik weet er niet zoveel meer van. Ik ging wel graag

bij het springen kijken. Die parcoursen stonden lekker hoog, dat vond ik mooi. Zulke hindernissen wilde ik ook springen. Ik heb een paar keer een L-cross gereden. Ik vind het leuk om te crossen, maar springen is leuker. De wedstrijden zijn spannender. Dressuur trekt me helemaal niet, omdat je altijd met een jury te maken hebt. Dressuur is niet zo'n eerlijke sport als springen. En ik denk dat ik beter ben in springen", voegt hij er bescheiden aan toe. De inmiddels veertienjarige ruiter uit Mijnsheerenland zat als driejarige voor het eerst op een pony. Toen hij zes was, kreeg hij de C-pony Sissy. "Ze was al in de twintig. Ze was echt een leerpony en ik heb heel veel

van haar geleerd. Daarna kreeg ik Fieke van de Zonnehoeve, een Connemara van Piet van IJzendoorn. Met Fieke ben ik serieus wedstrijden gaan rijden. Altijd springen, ik wist al met Sissy dat ik wilde springen." Na Fieke volgen pony's van uiteenlopende pluimage, onder meer de Welsh Domestic My Way, de New Forest pony Oregon en diverse Connemara's. Zo nam Doron de veelzijdige Enzo van de Zonnehoeve (v. Grichet Adel) en de veelbelovende No Blazed van de

Tussen alle feestjes door die Doron in eigen kring te vieren had, werd hij ook nog eens uitgenodigd door het NRPS, om samen met individueel brons-winnares en gouden teamgenoot Stephanie Brugman op de Nationale keuring gehuldigd te worden.

Zonnehoeve over van Bente. Met deze pony's maakte hij, als elfjarig ventje, zijn debuut op de internationale springvelden. "In december 2002 waren we met No Blazed op concours in Duitsland. Hij sprong op een balk en raakte zo geblesseerd dat we hem moesten laten inslapen. Ton Smits vond dat zo zielig voor mij dat hij voorstelde dat ik Nadir zou proberen", aldus Doron. Bedachtzaam vervolgt hij: "als dat met No Blazed niet was gebeurd, had ik Nadir niet gehad."

Andere naam

Nadir Westland werd in 1993 geboren bij de familie S.L. Grandia in Bleiswijk. De fokker noemde zijn valkkleurige hengstje Nando van Grandia. Twaalf jaar later reageert hij verbaasd als hij hoort dat 'zijn' pony een gevreesde concurrent in de internationale springring is. "Het is erg jammer dat pony's en paarden een andere naam krijgen", aldus de heer Grandia. "Soms hoor je eens iets, maar dit is volledig langs me heen gegaan. De oma van Nando, Arjane, was een klein halfbloed Welshje. Mijn zoon reed haar. Ze kon super springen, maar was wel een heel fanatiek pony'tje. Om er rust en maat in te brengen, heb ik haar laten dekken door een Welsh Cob, de valk Langarth Gwynfor. Vier volle broers en zussen heb ik met haar gefokt, allemaal valkkleurig met dat mooie zwarte behang en dan vier witte voetjes. Ik

Doron en Nadir in actie tijdens de huldiging die ze van het NRPS kregen tijdens de Nationale keuring op 11 augustus.

zei wel eens: het zou een prachtig vierspan zijn geweest. Het waren stuk voor stuk geweldige pony's, wereldpony's! Ze waren heel geschikt voor kinderen. Want dat is toch het belangrijkste in de ponyfokkerij. De pony's zijn inmiddels allemaal verkocht. Ik verkocht ze niet zomaar, ik wilde altijd weten dat een pony goed terecht zou komen. Aan de ene kant mis ik de pony's, maar zo lopen de dingen nu eenmaal. We zijn overgegaan op de paarden."

Een van dochters van Arjane was Queeny Gwynfor (Langarth Gwynfor x Cusop Symbol). Als vierjarige werd ze gedekt door Nucari. De zoon van Nut ox uit Carina keur; pref; prest. sport&fok v. Pobeditel ox stond toen nog aan de vooravond van een glanzende carrière in sport en fokkerij. Grandia: "Nucari is een geweldige pony.

Gemoedelijk, maar wel presteren. En als je hem zag, zag je eigenlijk een rijpaard in het klein. Voor mij is Nucari de volmaakte pony. Het is jammer dat er niet veel meer gebruik gemaakt is van deze hengst." Maar hij is er nog... en heeft in de veelzijdige Nobility een goedgekeurde zoon die zelf ook alweer een goedgekeurde hengst, Nimzikki, heeft voortgebracht.

Om terug te komen op Queeny: die verhuisde zo'n zeven jaar geleden naar manege Esbi Stables te Leidschendam. Belinda de Jong: "Queeny is een super pony. Ze heeft een goed karakter en bleef altijd doorgaan. Ze is geen dag ziek geweest. Ze was werkelijk een gouden pony voor ons. Eigenlijk kan ik zo'n pony niet missen, maar onze buurvrouw Monique van der Wal wilde haar graag hebben voor haar dochter

Amanda ten Wolde. Zij rijdt er nu wedstrijden mee. Dat gun ik Queeny, een mooie, oude dag." Queeny's eigenares Monique reageert al even verbaasd als ze hoort van Queeny's beroemde zoon. "Jeetje. We vonden al dat Queeny zo fantastisch kon springen. Mooi in de manieren en heel braaf." Amanda, 11 jaar, heeft haar eerste winstpuntjes in dressuur binnen. Ze wil nu graag gaan springen. "Op hun eerste oefenparcours kwamen mensen vragen hoe jong Queeny is. Bijna achttien, maar het is haar niet aan te zien, Amanda kan nog veel plezier van haar beleven."

Klik

De jonge Nando kwam terecht in Wateringen, tegenwoordig Den Haag, op Hippisch Centrum Westland. Eigenaar Ton Smits: "Zijn eigenares reed hem voornamelijk recreatief. Af en toe pikte ze een wedstrijdje in de klasse B mee." Smits staat bekend als Connemara-liefhebber. "We hebben altijd Connemara's gefokt, maar ik houd mijn ogen open voor elke goede sportpony.

In 2002 kon ik Nadir, zo heette hij bij ons op stal, kopen. Mijn dochter Brigitte was destijds zestien, voor de overgang naar de paarden zocht ik een klein paardje. Nadir sprong zo makkelijk in de ronde, dat Brigitte hem een paar keer bij

de paarden heeft gestart in de klasse L. En we namen hem mee naar Jack Neefs, voor een training met het B-kader. Daar viel Nadir direct op, zo apart sprong hij. Toen de familie Kuipers No Blazed verloor, vroeg ik me af of Nadir niet in ponymaat paste. In dat geval was het misschien een geschikte pony voor Doron."

Doron probeerde Nadir, die inmiddels net als alle pony's en paarden van Smits de toevoeging Westland had gekregen, een paar keer uit. Het klikte, Nadir werd gemeten en verhuisde naar Mijnsheerenland. "De eerste keer dat ik erop zat, ging hij keihard bokken. Nadir is een frisse pony, maar daar houd ik

De achttienjarige moeder van Nadir Westland, Queeny Gwynfor, met Amanda ten Wolde in het zadel (foto Monique van der Wal)

wel van. Het voelde gelijk goed. Hij kan super springen! De hoogte maakt hem helemaal niets uit en hij gaat altijd door. Springen met Nadir geeft een kick."

Binnen enkele maanden werden Doron en Nadir tweede tijdens de indoorkampioenschappen van de KNHS in de klasse M, een jaar later (2004) werden ze Z-kampioen en ook in 2005 was de reservetitel voor het opvallende duo. Doron: "We hebben het rustig aangedaan met Nadir. Hij heeft in 2004 het hele jaar internationaal licht gelopen. In Hengelo reden we voor het eerst zwaar."

Dat debuut tijdens Expo Youngsters in december 2004 leidde direct tot de overwinning in de Grote Prijs. Daarmee reed Doron zich met Nadir in de kijker van de nieuwe ponybondcoach Sven Harmsen. Moeder Liliane vult aan: "We hebben Nadir heel bewust gespaard. Hij moest kilometers maken in de lichte tour. We zijn Ton Smits eeuwig dankbaar, want hij heeft ons Nadir gewoon gegund. We zagen al heel snel dat het goed zat tussen Doron en Nadir. Zodra ze samen gestart zijn, begon de succesreeks. Ze zeggen wel eens dat er aan goede pony's een steekje los zit. Niet bij Nadir: wat een super pony. Doron kan galopperen met zijn nichtje Kayly van twee, de dochter van Kristy, voorop!" Smits nuanceert: "Nadir is een geweldige pony. Ik ken weinig pony's met zo'n fijn karakter. Je moet wel met hem kunnen omgaan. Hij reageert heftig op geluid en is heel fris, maar zal nooit onder de ruiter uitlopen of gekke dingen doen."

Even bellen

Hoewel de jonge ruiter een geluksvogel lijkt, komen de successen niet uit de lucht vallen. Naast zijn school (HAVO/VWO), waar hij 'jammer genoeg tijd voor heeft', besteedt Doron elke vrije minuut aan zijn pony's en paarden. Liliane: "We hebben een huiswerkbegeleider, want anders komt hij nooit binnen. Hij geniet als hij met de dieren bezig is. We houden hem altijd Gert Jan Bruggink voor, die paarden en opleiding met succes combineerde." Momenteel heeft Doron zes pony's en twee paarden te rijden. Ze staan in

de stallen bij huis. Naast Nadir rijdt Doron tijdelijk de NRPS-pony Magic Kalisto (v. Krimh ox). "Hij is van Valerie van Kesteren. Ik breng hem een paar keer uit voor haar. Het klikte gelijk met Kalisto. Het is een fijne pony. Hij is lekker soepel en springt makkelijk." Daarnaast rijdt Doron nog steeds met Enzo, maar Nadir is zijn favoriet. "Enzo is een hele lieve pony, echt een kroelpony. Op stal is hij zo rustig dat je denkt dat hij ziek is. Maar zodra hij aan het werk moet, is hij wakker. Enzo doet het meer op zijn karakter, Nadir heeft zijn grote galop en zijn vermogen mee. Hij is mijn favoriet. Hij staat thuis in de grootste box."

De tijd, energie en liefde die Doron in zijn pony's en paarden stopt, betaalt zich uit in successen. De pony's gaan voor hun ruiter door het vuur. Als Doron in een barrage zit, is hij bijna niet te verslaan. "Enzo heeft niet zo'n grote galop, met hem moet ik de korte wendingen rijden en de gaatjes opzoeken", vertelt Doron. Hij roemt zijn trainer Gert Jan Mooij. "Gert Jan heeft me alles geleerd! Ik heb al zes jaar les van hem. Telkens verzint hij weer iets nieuws om de pony beter te laten springen, soepeler en gehoorzamer te maken. Hij laat me soms zelf fouten maken. Daar leer je het meest van. Ik heb bijna elke week les van Gert Jan. Wat we doen in de les hangt een beetje af van ons programma. De ene keer springen we hoog, de andere keer houden we het laag. Zelf rijdt ik bijna elke dag dressuur, soms spring ik in-uitjes of lage, brede hindernissen. Ik ga ook wel eens galopperen in de wei voor de conditie of een buitenritje maken. Nadir vindt dat heel leuk, oortjes naar voren. Hij kan lekker stuiten als er een vrachtwagen langskomt, maar dat vind ik wel grappig. Een enkel keertje ga ik zonder zadel rijden. Dan doet hij zijn hoofd tussen zijn voorbenen en gaat lekker bokken. Niet om mij eraf te gooien, gewoon omdat hij lol heeft."

Liliane vult aan: "Gert Jan is goud waard. Welke trainer staat er elke donderdag om zeven uur klaar. 's Ochtends! De pony's gaan in de stapmolen en samen werken Gert

Jan en Doron het hele rijtje af. Om half tien zijn ze klaar. Op wedstrijden kan Gert Jan er nooit bij zijn. Soms vind ik het wel sneu. Alle kinderen hebben hun trainer mee op concours, of de ouders kunnen helpen. Maar wij komen niet uit de

paarden, onze kinderen moeten het helemaal zelf doen. Als Doron een vraag heeft, belt hij even met Gert Jan. Ze kennen elkaar door en door en hebben aan een paar woorden genoeg. Doron heeft afgelopen jaar ook een paar keer bij Sven Harmsen getraind. Dat beviel goed, maar het is voor ons gewoon te ver weg."

Grapje

Oud internationaal springruiter Sven Harmsen debuteerde dit jaar als bondscoach bij de pony's. In een vroeg stadium maakte hij zijn team voor het EK bekend. Liliane: "Sven heeft niets aan het toeval overgelaten. Hij heeft keihard gewerkt met de combinaties. En hij had een zeer duidelijke visie over elke combinatie en heeft dat heel goed en helder overgebracht aan de kinderen. Hij heeft heel bewust de vier combinaties voor het landenteam al vroeg aangewezen, zodat er onderling – bewust of onbewust – geen concurrentiestrijd zou ontstaan. Als je de eerste dagen van het EK nog moet strijden voor de vier plekjes in het team, rijd je toch anders. De sfeer in de ploeg was fantastisch! De kinderen deden alles voor elkaar. Je

presteert beter als je je niet meer hoeft te bewijzen, als je weet dat iedereen vierkant achter je staat. Dat herinner ik met nog wel uit mijn eigen sporttijd. Doron was aangegeven als individuele deelnemer. Tot zaterdag was

hij ervan overtuigd dat hij niet in de landenwedstrijd zou rijden."

Doron en Nadir begonnen het EK in het bloedhete Pratoni del Vivaro met de tweede plaats in de eerste kwalificatie. De tweede selectiewedstrijd werd gewonnen. In de zware, technische individuele finale bereikte het duo na twee foutloze manches de barrage. Slechts een Engelse amazone slaagt daar ook in. Deze Louise Saywell reed een hele snelle barrage met de bonte CJ's Kemosabi. Aan Doron de moeilijke taak dat nog sneller te doen. Nadir is van nature snel en voorzichtig, maar bij de een na laatste hindernis ging het mis. "Ik draaide heel kort, maar liet hem te vroeg los. We konden de afstand niet krijgen", blikt Doron terug. "Het heeft lang geduurd voor ik kon geloven dat ik zilver gewonnen had. Toen we naar Italië vertrokken, zei Gert Jan al dat ik een medaille kon winnen. De vorm was goed, maar ik dacht dat het een grapje was. Nadir liep goed tijdens het EK. Het is een super pony. Hij laat me nooit in de steek, doet altijd zijn uiterste best. En hij kan elke hindernis springen." Omdat Hertogin, de pony van Wouter Vos, geblesseerd raakte, kwam Doron uiteindelijk toch nog in het landenteam. De uitslag is bekend: Nederland won voor het eerst in de geschiedenis. Aan de hegemonie van Engeland kwam een eind. "Ik vond het EK heel spannend. Ik ben dan wel mee geweest met Kristy en Bente, maar als deelnemer beleef je het toch heel anders. In de ring moet je het zelf doen. Het was een prachtige ervaring. Toen we thuis kwamen, was alles versierd. En we hebben een feest gevierd, met muziek. De medailles hebben me veel vertrouwen gegeven. Maar elk rondje is een nieuw rondje, met een andere pony, maar ook met Nadir. De medailles zijn geen garantie." ☺

Stephanie Brugman met Balou (v. Casper) won individueel brons, Doron Kuipers met Nadir individueel zilver en samen wannen ze de gouden medaille met het team!